

बोलते कळकळीने
ऐक देवा शेवटीचे
पहा उघड्या डोळ्याने
हाल या बापुडीचे || १ ||

सोडिलेस तुझ्यापासुनी
धाडिलेस माय गर्भी
मनी शंका भार कोवळा
तोत त्यांचा वाम मार्गी || २ ||

खास ओळख नव्हती
तोवरी काळजी माझी
कळली स्त्री जात मात्र
नुरती धडगत माझी || ३ ||

किती टाकिल्या रानीवनी
किती फेकील्या गटारी
काही मासपूर्वी गेले
मी आले परत फिरुनी || ४ ||

हा आत्मा संजीवन
निराकार ओळख जाण
नको स्त्री वा पुरुष जन्म
ते लोक सारे विचारहीन || ५ ||

राहू दे वा पायी तुझ्या
नको आता जन्म पुन्हा
जन्मदाते टाकिले जर
ते सोसणार नाही पुन्हा || ६ ||